

Kopie
AG LANSENS C. - 2018/PGG/2414
Afgeleverd aan: Procureur-generaal
Vrij van griffierecht - art. 280,2°

No - 63

Uitgifte

Repertoriumnummer 201916466
Datum van uitspraak 26 september 2019
Rolnummer 2018/FE/4

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Nationaliteit

Hof van beroep Gent

Arrest

elfde bis kamer
familiekamer

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00001488344-0001-0006-01-01-1

2018/FE/4 - In de zaak van:

██████████ RRN: ██████████
wonende te 8900 IEPER ██████████
appellant,

hebbende als raadsman mr. VANDENBROUCKE Dimitri, advocaat te 8940 WERVIK,
Steenakker 28

wijst het hof het volgend arrest:

De appellant heeft bij verzoekschrift neergelegd ter griffie op 30 januari 2018 hoger beroep ingesteld tegen de op 15 januari 2018 uitgesproken beschikking van de 2de kamer van de rechtbank van eerste aanleg te West-Vlaanderen, afdeling Ieper, waarbij:

- De vordering van de appellant ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard;
- De appellant werd verwezen in de kosten van het geding, aldaar nader begroot

In zijn beroepsakte – procedur stuk dat door het hof moeten worden beschouwd als de syntheseconclusies overeenkomstig art. 748bis Ger. W., waardoor exclusief het onderwerp van de vorderingen in hoger beroep voor het hof wordt bepaald – vorderde de appellant dat het hof:

- Het hoger beroep ontvankelijk en gegrond verklaart;
- Derhalve het bestreden vonnis (sic) teniet doet;
- Bijgevolg oordeelt dat de appellant voldoet aan de voorwaarden om de Belgische nationaliteit te verkrijgen.

Het schriftelijk advies van het openbaar ministerie neergelegd ter terechtzitting van 28 februari 2019 strekt ertoe:

- Het hoger beroep van de appellant ontvankelijk, doch ongegrond te verklaren;
- Het eerder negatief advies uitgebracht door het openbaar ministerie te bevestigen, zij het in hoofdorde op het niet vervuld zijn van de grondvoorwaarden, subsidiair op grond van gewichtige feiten eigen aan de persoon;
- Derhalve de verklaring tot het verkrijgen van de Belgische nationaliteit van ██████████ niet in te willen;
- De kosten van beide aanleggen ten laste te leggen van de appellant.

Nadat de zaak een eerste maal werd behandeld op de terechtzitting van 8 november 2018, werd een termijnregeling opgesteld voor de neerlegging van het schriftelijk advies van het openbaar ministerie en de (eventuele) neerlegging van een schriftelijke repliek voor de appellant.

Het advies van het openbaar ministerie werd neergelegd op de terechtzitting van 28 februari 2019, waarna een kopie van dit advies bij brief van 1 maart 2019 werd overgemaakt aan de raadsman van de appellant aan wie bij hetzelfde schrijven werd gemeld dat de neerlegging van de repliekconclusies diende te gebeuren uiterlijk op de terechtzitting van 9 mei 2019; zitting waarop werd vastgesteld dat er geen repliek werd neergelegd en de zaak in beraad werd genomen.

BEOORDELING

1. de ontvankelijkheid van het hoger beroep

Het hoger beroep van de appellant is tijdig ingesteld en regelmatig naar de vorm.

Bij gebrek aan betwisting en aangezien ook het hof geen ambtshalve op te werpen exceptie desbetreffend ontwaart, is het hoger beroep ontvankelijk c.q. toelaatbaar.

2. de feitelijke en procedurele voorgaanden

De appellant heeft op 27 februari 2017 ten overstaan van de ambtenaar van de burgerlijke stand te Ieper de verklaring afgelegd tot het verkrijgen van de Belgische nationaliteit overeenkomstig art. 12bis, § 1, 5° van het Wetboek van de Belgische nationaliteit (hierna: WBN).

Op 20 juni 2017 werd door de procureur des Konings van West-Vlaanderen, afdeling Brugge negatief advies verstrekt omtrent deze nationaliteitsverklaring wegens gewichtige feiten eigen aan de persoon.

Appellant, die niet akkoord ging met dit advies, maakte de zaak aanhangig bij de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Ieper.

Navolgend werd de nu bestreden beschikking verleend.

3. de gegrondheid van het hoger beroep

3.1.

De appellant voert aan gegriefd te zijn aangezien hij – in weerwil van de argumentatie van de eerste rechter – voldoet aan de voorwaarden om de Belgische nationaliteit te bekomen, weze het dat hij in de beroepsakte onder ‘C. Kennis van één van de drie landstalen’ zich ertoe beperkt te stellen ‘Hieromtrent is er geen betwisting’, verwijst hij inzake de vereiste om het bewijs te leveren van deelname aan het leven van zijn onthaalgemeenschap naar de omzendbrief om te stellen dat hij ook aan deze grondvoorwaarde voldoet.

Verder argumenteert de appellant uitvoerig met betrekking tot de ‘gewichtige feiten eigen aan de persoon’, zoals vermeld in het oorspronkelijk negatief advies van de procureur des Konings, alsook deze die vervolgens vervat zijn in de motieven van de eerste rechter, waarbij de eerste rechter in de bestreden beschikking oordeelde dat de concrete feiten inderdaad van aard zijn om aan de appellant het verkrijgen van de Belgische nationaliteit te ontzeggen.

3.2.

Blijkens het schriftelijk advies dat door het openbaar ministerie in deze instantie werd verstrekt, voldoet de appellant echter niet aan de grondvoorwaarden zoals vermeld in art. 12bis § 1, 5° WBN, in het bijzonder levert hij niet het vereiste bewijs van (afdoende) kennis van één van de drie landstalen (art. 12bis, § 1, 5° c)).

Dienaangaande leest het advies van het openbaar ministerie als volgt:

“Appellant bewijst echter niet één van de drie landstalen zoals vereist door het Wetboek Belgische nationaliteit te kennen.

Artikel 1, 5° WBN bepaalt: “bewijs van kennis van één van de drie landstalen: minimale kennis van één van de drie landstalen die gelijk is aan het niveau A2 van het Europees Referentiekader voor Talen...

Appellant legt als bewijs van taalkennis een attest van inburgering voor waar duidelijk op vermeld staat dat hij voor het onderdeel Nederlands al tweede taal het basisniveau A1 breakthrough behaalde. Ook op het voorgelegde deelcertificaat staat vermeld: richtgraad 1.”

Een inburgeringsattest waarop enkel A1 breakthrough is aangegeven of aangekruist, wordt niet aanvaard als bewijs van de talenkennis, aangezien de wet uitdrukkelijk een niveau A2 vereist.

*Ook met deelcertificaten moet uiterst omzichtig worden omgesprongen.
Zo is een deelcertificaat van (een onderdeel van) Richtgraad 1 niet voldoende.”*

3.3.

De appellant heeft geen repliekconclusies neergelegd.

Evenmin werden er bijkomende en/of aanvullende stavingstukken overgelegd om aan te tonen dat hij (inmiddels) beschikt over een talenkennis op het vereiste niveau 2.

3.4.

3.4.a.

Aangezien de nationaliteitswetten van openbare orde zijn, behoort het tot de bevoegdheid van de rechtbank, en in graad van beroep van het hof, om - desgevallend ambtshalve -, controle uit te oefenen op de naleving van zowel de objectieve voorwaarden (t.w. de grondvoorwaarden), als de subjectieve voorwaarden (waaronder de 'gewichtige feiten eigen aan de persoon').

3.4.b.

In voorliggende zaak werd in deze instantie een schriftelijk advies neergelegd door mevrouw Ch. Lanssens, advocaat-generaal, waarin wordt opgemerkt dat de appellant – in weerwil van het voorafgaand stilzwijgen op dit punt – niet beantwoord aan de grondvoorwaarde opgenomen in art. art. 12bis, § 1, 5° c).

Vertrekkend van de vaststelling dat de opmerkingen inzake het niveau van de verworven taalkennis vervat in het schriftelijk advies van het openbaar ministerie pertinent en correct zijn, de appellant de geboden mogelijkheid tot schriftelijke repliek hierop niet heeft benut en evenmin bijkomende/aanvullende stavingstukken heeft neergelegd waardoor de lacune in de taalkennis zou worden weerlegt, dient het hof vast te stellen dat aldus niet is voldaan aan de voorwaarden om aan de appellant de Belgische nationaliteit toe te kennen.

3.4.c.

Voormelde redengeving maakt dat het hoger beroep faalt, waarbij de beoordeling inzake de betwisting omtrent het al dan niet voorhanden zijn van "gewichtige feiten eigen aan de persoon" niet (langer) dient te worden beoordeeld, nu deze – in de gegeven omstandigheden – geen relevantie meer vertoont, gezien het hogerstaande hoe dan ook onverkort gestand blijft.

4. de kosten

4.1.

De eerste rechter heeft oordeelkundig geoordeeld over de kosten.

4.2.

Gezien voorliggende procedure zowel ten overstaan van de eerste rechter als in deze instantie een procedure op eenzijdig verzoekschrift betreft, is er in beide instanties geen 'in het ongelijk gestelde partij' is, zoals bedoeld in art. 1017 Ger. W.. Aldus blijven de kosten ten laste van de appellant. Bijgevolg zijn deze kosten niet nuttig te begroten.

*
* *

Alle anders luidende conclusies worden door het hof verworpen als ongegrond, niet dienend en/of irrelevant.

*
* *

**OP DIE GRONDEN,
HET HOF,**
Recht doende op eenzijdig verzoekschrift,

met inachtneming van (de artt. 2 e.v. en inz.) artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk, doch wijst het af als ongegrond;

Bevestigt het bestreden vonnis, weze het op meeromvattende en/of andersluidende gronden;

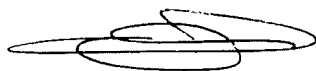
Veroordeelt de appellant tot de kosten van het geding in deze instantie, niet nuttig te begroten aan zijn zijde, waardoor deze hoe dan ook niet nuttig te begroten zijn.

Aldus gewezen door de **ELFDE bis KAMER**, familiekamer van het Hof van beroep te Gent, samengesteld uit:

Nadia De Turck, raadsheer,

en uitgesproken in raadkamer van **26 september 2019**, bijgestaan door An Van Wijnsberge, griffier.

An Van Wijnsberge

N. De Turck

